

udbetalt Bidraget til Barnets Moder, og det senere maatte vise sig, at Barnefaderen paa den Tid, da Bidraget blev udbetalt enten var død eller opholdt sig i Udlandet, forholdes der med Tilbagebetaling af Bidraget efter Reglerne i Fattiglovens § 27. Samme Ret, som Loven tillægger det uægte Barns Moder, har den, som efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, og ligeledes Fattigvæsenet, naar det har maattet overtage Barnets Forsørgelse. — Loven træder i Kraft d. 1ste Juli 1892 og ophæves Loven af 20de April 1888 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab.

20. Lov om Revisionsfristen for Loven om Konsulatafgifter af 5te April 1888.

Forslag til Lov om Revisionsfristen for Loven om Konsulatafgifter af 5te April 1888 fremsattes d. 2den December 1891 i Folkethinget af Udenrigsminister Rosenørn-Lehn og vedtoges enslydende i begge Thing ved 3die Behandling i Landstinget den 12te Januar 1892. Loven vedtoges enstemmig i begge Thing. Intet Udvalg var nedsat om Sagen. 1ste Beh. i Folkethinget d. 4de Dcbr., 2den Beh. d. 7de Dcbr., 3die Beh. d. 9de Dcbr.; i Landstinget 1ste Beh. d. 18de Dcbr., 2den Beh. d. 8de Januar 1892, 3die Beh. d. 12te Januar. Loven stadfæstet den 15de Januar 1892. Loven gaar ud paa at forlænge den i Lov af 5te April 1888 om Konsulatafgifter fastsatte Frist for denne Lovs Revision til Udgangen af 1892. Det har vist sig, at den fastslaaede Nedsættelse i Konsulatafgifterne har medført, at disse paa mange Steder ikke have været tilstrækkelige til at dække de nødvendige Udgifter, hvoraf Følgen har været, at adskillige Vice-Konsuler have trukket sig tilbage fra Bestillingen, ligesom flere af Lovens andre Bestemmelser